

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

10000 Zagreb, Ulica grada Vukovara 70

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud ZAGREBUPoslovni broj spisa St-2337/19**FINANCIJSKA AGENCIJA**
ODSIK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2**06-12-2019**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU**PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

GRAD PAG.

OIB

32150762596

Adresa / sjedište

Pag (Grad Pag), Branimirova obala 1**PODACI O DUŽNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HM-PATRIA d.o.o.

OIB

89124687679

Adresa / sjedište

Zagreb (Grad Zagreb), Oboj 47**PODACI O TRAŽBINI:**Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak
oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Spor se vodi kod Trgovačkog suda u Zadru, pod posl. br. P-226/2017

Iznos dospjele tražbine 191.646,54 (kn)Glavnica 188.475,00 (parnični trošak) (kn)Kamate 3.171,54 (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

/ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Trgovačkog suda u Zadru, posl. Br. P-226/2017, od 30.08.2019.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

_____ / _____

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

_____ / _____

Iznos tražbine _____ / _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

_____ / _____

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

_____ / _____

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Ogulin, 03. prosinca 2019.g.

Potpis vjerovnika

ODVJETNIK
Hrvoje Bićanić
OGULIN, Ivana bana Mažuranića 7
E-mail: odvjetnik.bićanic.hrvoje@gmail.com
OIB: 92209421809

ODVJETNIK

~~OGULIN, Ivana/ban Mažuranića 7~~

QJB: 92209421809

se vodi kod

FINANCYSE AGENCY

zbog

PRIJAVE TRAJEBINE U POSLUKU PREDSTICAJNE NAGODE

pod poslovnim brojem

Ovlašćujem(o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela te da zbog zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje

U

РГБ

, dana 04. 12. 2019

god.

Narodne novine d.d., Zagreb (262)
Oznaka za narodžbu: 11-11-11

P.O. Donnelligan

3 850157 003495

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijecem	01.09.2019	14.11.2019				188.475,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		02.09.2019	14.11.2019	74	8.3 %		188.475,00	3.171,54	
DUGOVANJE	po stavci								191.646,54
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							188.475,00	3.171,54	<u>191.646,54</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

ODVJETNIK
Hrvoje Bićanić
OGULIN, Ivana Banja Mažuranića 7
E-mail: odvjetnikbicanic.hrvoje@gmail.com
OIB: 92209421809

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Dr. Franje Tuđmana 35
23000 Zadar

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Ani Markač, u pravnoj stvari tužitelja HM-PATRIA d.o.o., Zagreb, Oboj 47, OIB:89124687679, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Grahovac, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Grahovac, Horvat, Žaper d.o.o. iz Zagreba, Hebrangova 9, protiv tuženika GRADA PAGA, Pag, Branimirova obala 1, OIB:32150762596, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog društva Boris Grgurić i Hrvoje Bićanić iz Ogulina, Josipa bana Jelačića 8, radi isplate, nakon glavne rasprave održane i zaključene 13. lipnja 2019. u prisutnosti zastupnika tužitelja po zakonu Marka Peze, direktora, zamjenika punomoćnika tužitelja Drage Borasa, odvjetničkog vještbenika u Odvjetničkom društvu Grahovac, Horvat, Žaper d.o.o. iz Zagreba i punomoćnika tuženika Hrvoja Bićanića, odvjetnika u Ogulinu, u kojem predmetu je presuda javno objavljena 30. kolovoza 2019.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Nalaže se tuženom GRADU PAGU, Pag, Branimirova obala 1, OIB: 32150762596, isplatiti tužitelju HM PATRIA d.o.o., Zagreb, Oboj 47, OIB:89124687679, iznos od 1.865.788,55 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 4. kolovoza 2017., pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 (osam) dana.

2. Nalaže se tuženom GRADU PAGU, Pag, Branimirova obala 1, OIB: 32150762596, isplatiti tužitelju HM PATRIA d.o.o., Zagreb, Oboj 47, OIB:89124687679 trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 (osam) dana.“

r i j e š i o j e

I. Odbija se prijedlog radi osiguranja novčane tražbine određivanjem privremene mjere koja glasi:

(bez naslova)

1 poruka

Hrvoje Bićanić <odvjetnik.bicanic.hrvoje@gmail.com>

30. kolovoza 2019. u 22:10

Prima: Hrvoje Bićanić <odvjetnik.bicanic.hrvoje@gmail.com>

Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

1

Republika Hrvatska

Trgovački sud u Zadru

Dr. Franje Tuđmana 35

23000 Zadar

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Ani Markač, u pravnoj stvari tužitelja HM-PATRIA d.o.o., Zagreb, Oboj 47, OIB:89124687679, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Grahovac, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Grahovac, Horvat, Žaper d.o.o. iz Zagreba, Hebrangova 9, protiv tuženika GRADA PAGA, Pag, Branimirova obala 1, OIB:32150762596, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog društva Boris Grgurić i Hrvoje Bićanić iz Ogulina, Josipa bana Jelačića 8, radi isplate, nakon glavne rasprave održane i zaključene 13. lipnja 2019. u prisutnosti zastupnika tužitelja po zakonu Marka Peze, direktora, zamjenika punomoćnika tužitelja Drage Borasa, odvjetničkog vježbenika u Odvjetničkom društvu Grahovac, Horvat, Žaper d.o.o. iz Zagreba i punomoćnika tuženika Hrvoja Bićanića, odvjetnika u Ogulinu, u kojem predmetu je presuda javno objavljena 30. kolovoza 2019.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Nalaže se tuženom GRADU PAGU, Pag, Branimirova obala 1, OIB: 32150762596, isplatiti tužitelju HM PATRIA d.o.o., Zagreb, Oboj 47, OIB:89124687679, iznos od 1.865.788,55 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 4. kolovoza 2017., pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 (osam) dana.

2. Nalaže se tuženom GRADU PAGU, Pag, Branimirova obala 1, OIB: 32150762596, isplatiti tužitelju HM PATRIA d.o.o., Zagreb, Oboj 47, OIB:89124687679 trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 (osam) dana.“

riješio je

I. Odbija se prijedlog radi osiguranja novčane tražbine određivanjem privremene mjere koja glasi: Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

2

"Radi osiguranja naplate novčane tražbine tužitelja/predlagatelja osiguranja u iznosu od 1.865.788,55 kn određuje se

PRIVREMENA MJERA

kojom se zabranjuje tuženiku/protivniku osiguranja GRADU PAGU, Pag, Branimirova obala 1, OIB:32150762596, raspolagati sa novčanim sredstvima sa svojeg računa u iznosu od 1.865.788,55 kn do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka.“

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak postupka u iznosu od 188.475,00 kuna, u roku od 8 (osam) dana.

III. U preostalom dijelu zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u iznosu od 55.285,00 kuna, odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi isplate iznosa od 1.865.788,55 kn zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama jer da je navedeni iznos stečen bez osnove. Tužitelj kao izvoditelj i tuženik kao naručitelj, sklopili su 22. listopada 2015. Ugovor o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu (dalje: Ugovor), u članku 5. kojeg je ugovoreno da će obračun radova biti izvršen temeljem "...stvarno izvedenih radova, prema cijenama iz ugovorenog troškovnika." Kao jamstvo urednog ispunjenja ugovornih obveza i otklanjanja nedostataka u jamstvenom roku (članak 17. Ugovora) tužitelj – izvoditelj se obvezao s danom potpisivanja ugovora tuženiku – naručitelju predati bankovnu garanciju u iznosu od 10% od ukupne vrijednosti ugovora s PDV-om, odnosno 1.865.788,55 kn.

Tužitelj je u prilogu dopisa od 4. prosinca 2015. tuženiku sukladno ugovoru, dostavio bankarsku garanciju Zagrebačke banke d.d., broj 1504008294 od 3. prosinca 2015. Stranke su 23. svibnja 2016. sklopile dodatak Ugovoru kojim je izmijenjen čl. 3. osnovnog ugovora na način da se izvoditelj obvezao započeti s radovima najkasnije do 29. listopada 2015. i završiti ih najkasnije do 31. srpnja 2016.

Dopisom od 29. lipnja 2016. tužitelj da je upozorio tuženika na činjenice koje utječu na dinamiku izvođenja radova predmetnog objekta, a koje da će uzrokovati kašnjenje sa završavanjem ugovorenih radova. Tužitelj ističe kako navedeni radovi nisu bili obuhvaćeni osnovnim ugovorom stranaka, a isti da su bili nužni za puštanje u

uporabu vrtića. Tužitelj da je upozorio tuženika i na nekvalitetno rješenje Projekta zbrinjavanja oborinskih voda, slijedom čega da je predložio izvedbu spomenutih radova nakon turističke sezone, tj. u periodu od 5. rujna do 15. listopada 2016. Nadalje, tužitelj da se tuženiku očitovao 7. srpnja 2016. na zahtjev nadzorne službe za obustavom radova, 25. srpnja 2016. tužitelj je tuženiku dostavio i ponudu za izvođenje dodatnih radova koji nisu bili obuhvaćeni projektom i ugovornim troškovnikom, a vezano za izgradnju ogradnog – potpornog zida, slijedom čega je zatražio i produženje roka izvođenja radova na predmetnom objektu do 30. rujna 2016. Dana 4. kolovoza 2016. tužitelj da je još jednom pokušao kontaktirati tuženika radi očitovanja na dostavljenu ponudu, te konačno 9. rujna 2016. kada je tuženika ujedno pozvao i na plaćanje privremenih situacija za lipanj i srpanj 2016.

Tek dopisom od 14. rujna 2016. tuženik se očitovao na navode tužitelja, pozivajući ga da dovrši radove na objektu, ali i ističući neslaganje sa zahtjevom za produljenje roka izvođenja radova, s time da je tužitelj posljednji projekt – za potporni zid, zaprimio tek 15. srpnja 2016. Osnovni projekt u određenim segmentima da je bio mijenjan i dopunjavan, no bit problema da leži u činjenici što je za dovršenje izgradnje realno trebalo oko 90 dana, a čime je nužno i bez krivnje tužitelja rok dovršenja radova trebao biti produljen. Tužitelj da je 29. Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

3

studenog 2016. pozvao tuženika na sastanak u vezi primopredaje radova na objektu. Uz navedeno, tijekom studenog i prosinca 2016. je drugi izvođač (s kojim je tuženik sklopio ugovor) izvodio radove ugrađivanja unutarnjih vrata na gradilištu, po završetku kojih je tužitelj mogao pristupiti izvođenju završnih soboslikarskih radova, a kojima je od prosinca 2016. do veljače 2017. slijedilo opremanje interijera i unošenje didaktičke opreme od strane tuženika, po okončanju čega se tek moglo pristupiti primopredaji radova.

Tužitelj nadalje navodi kako je evidentno krivnja radi "probijanja" ugovorenih rokova za primopredaju na strani tuženika. U konačnici primopredaja radova da je bila izvršena 10. svibnja 2017., nakon završetka radova otklanjanja nedostataka proizašlih zbog nedorečenosti i neusklađenosti projektne dokumentacije (arhitektonskih, strojarskih, elektro projekata i projekata zaštite od požara) te je sastavljen zapisnik. Odmah nakon sastavljanja primopredajnog zapisnika, tužitelj da je pristupio uklanjanju u njemu navedenih nedostataka, a koje da je većim dijelom i otklonio, dok svega manji dio nedostataka tužitelj nije prihvatio kao rezultat svog rada.

Nastavno na tužiteljev prijedlog konačnog obračuna izvedenih radova od 29. lipnja 2017., tuženik da je Zagrebačkoj banci d.d., bez ikakve prethodne najave, obrazloženja ili poziva tužitelju, 24. srpnja 2017. podnio zahtjev za plaćanje po Garanciji broj 1504008294, i to za puni iznos na koji je Garancija izdana, tj. 1.865.788,55 kn. U svom očitovanju od 27. srpnja 2017., te popratnom dopisu od 1. kolovoza 2017. tužitelj da je izrazio protivljenje naplati po izdanoj Garanciji, kako zbog činjenice što je u potpunosti izvršio svoje obveze prema Ugovoru, tako i zbog činjenice što tuženik uopće nije obrazložio razloge podnošenja zahtjeva za naplatu po izdanoj Garanciji, niti su navodni nedostaci bili prepreka tuženiku da preuzme izgrađeni objekt. Slijedom navedenog proizlazi kako je tuženik postupao protivno dobrim poslovnim običajima, te da je neosnovano stekao korist naplativši se bez ikakve pravne osnove iz Bankarske garancije broj 1504008294, koji iznos je tužitelj dužan podmiriti izdavatelju Zagrebačkoj banci d.d.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio istu, kao i tužbeni zahtjev u cijelosti. Člankom 620. st. 2. Zakona o obveznim odnosima propisano je da ugovor o građenju mora biti zaključen u pisanom obliku, a što se odnosi i na sve naknadne dopune ili anekse postojećem ugovoru. Nesporno je da su stranke zaključile Ugovor o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu, od dana 22. listopada 2015., i to tužitelj kao izvođač te tuženik kao naručitelj radova. Prije sklapanja ugovora tužitelj je preuzeo dokumentaciju za izgradnju zgrade, koja je opisana i popisana u dopisu tuženika od 29. listopada 2015., a tužitelj da je preuzimanje iste potvrdio svojim potpisom. Nesporno je nadalje i da su stranke zaključile I. Dodatak ugovora o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu, od 23. svibnja 2016., u kojem su stranke prolongirale rok završetka radova na izgradnji dječjeg vrtića najkasnije do 31. srpnja 2016.

Predmet navedenog pravnog posla bio je izvođenje građevinskih i drugih radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu. U čl. 1. st. 3. osnovnog Ugovora stranke su ugovorile izgradnju svih radova sa ugovorenom cijenom sa klauzulom "ključ u ruke". Člankom 360. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da ako ugovor o građenju sadrži odredbu "ključ u ruke" ili neku drugu sličnu odredbu, izvođač se samostalno obvezuje izvesti sve radove potrebne za izgradnju i uporabu građevine, dok je st. 3. istog članka propisano kako ugovorena cijena obuhvaća i vrijednost svih nepredviđenih radova i viškova radova, a isključuje utjecaj manjkova radova na ugovorenu cijenu, pod pretpostavkom da nije došlo do izmjene opsega ugovorenih radova na temelju sporazuma ugovornih strana ili iz razloga za koje odgovara naručitelj. Tuženik smatra da ukoliko ugovor o građenju sadrži klauzulu "ključ u ruke" ili kakvu drugu sličnu odredbu, izvođač se samostalno obvezuje izvršiti skupno sve radove potrebne za izgradnju i uporabu određenoga cjelovitog objekta. Osim toga, tužitelj da je profesionalac u svom poslu te je morao upotrijebiti profesionalnu pažnju kada je zaključivao takav ugovor. Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

4

Nadalje, tuženik je mišljenja da takav ugovor predviđa vrijednost svih nepredviđenih radova, slijedom čega da se tužitelj ne može pozivati na manjkavost projekta ili da je nešto izveo više od onoga što je bilo predviđeno. Kada je tuženik isplatio tužitelju cijenu tako ugovorenih radova, onda da je tim ispunjenjem i prestala obveza tuženika prema tužitelju iz predmetnog ugovora.

Kako su stranke u čl. 5. osnovnog Ugovora ugovorile da će se obračun radova izvršiti na temelju stvarno izvedenih radova, po jediničnim cijenama iz ugovornog troškovnika te kada su stranke u istom članku odredile obračun i plaćanje izvedenih radova putem privremenih i obročnih situacija (obročno plaćanje), to da je evidentno da stranke nisu imale namjeru odstupiti od klauzule "ključ u ruke", odnosno nisu imale namjeru ugovoriti pravo tužitelja na veću cijenu radova za nepredviđene radove i za viškove radova. Dokaz tome je i dopis tužitelja od 2. svibnja 2016., gdje je isti svjestan klauzule "ključ u ruke", te je tražio sastanak da pokuša nešto drugačije ugovoriti od onoga što je u ugovoru određeno, ali sve je ostalo po zaključenom ugovoru.

Tuženik navodi i kako je nesporno da je primio te aktivirao bankarsku garanciju jer se tužitelj nije pridržavao ugovorenog vremenskog roka, koji je produžen pismeno samo jedanput.

Mišljenja je kako nepredviđeni radovi nisu mogli biti prepreka završetku radova u ugovorenom roku jer je zbog postojanja klauzule "ključ u ruke" takve radove bio

dužan izvesti tužitelj. Na gradilištu nadzor u gradnji vršio je JURCON PROJEKT d.o.o. Iz dopisa glavnog nadzornog inženjera od 12. studenog 2015., razvidno je, da se tužitelj žalio na pristupni put te davao svoja rješenja uz naplatu, no sam tužitelj je tijekom provedbe javnog natječaja obilaskom lokacije bio upoznat sa gradilišnom parcelom, pristupnim putem i otežanim uvjetima pristupa i dostave na gradilište, što je potvrdio izjavom o obilasku gradilišta te je shodno svojim saznanjima izveo analizu kalkulacija jediničnih ponudbenih cijena. Isto se je odnosilo i na zahtjev tužitelja vezano za povećane troškove odvoza otpada na deponiju, kojem zahtjevu za povećanje ugovorene cijene tuženik nije prihvatio jer je to bilo predviđeno klauzulom "ključ u ruke". Tužitelj da je olako pristupio izvođenju radova bez potrebne količine ljudstva i radne mehanizacije.

U izvješću glavnog nadzornog inženjera br. 1. uz I. privremenu situaciju o stanju radova za razdoblje od 1. studenog 2015. do 30. studenog 2015., glavni nadzorni inženjer je u svom zaključku od 4. prosinca 2015., je mišljenja kako je hitno od strane izvoditelja (ovdje tužitelja) potrebno znatno ubrzati intenzitet radova, povećanim kapacitetom ljudstva i strojeva, te je potrebna pravovremena nabava i dostava materijala, građevinskih proizvoda i opreme i angažman izvođača na svim otvorenim segmentima izgradnje. Tada da je isti u izvješću naveo da je ugovorni završni rok gradnje upitan.

Do produljenja roka da je došlo po osnovu traženja tužitelja iz dopisa od 15. ožujka 2016. i 25. ožujka 2016., gdje isti jasno navodi kako je svjestan da neće moći završiti radove u ugovorenim rokovima, a u kojem dopisu do izražaja dolazi i loša procjena tužitelja kod preuzimanja ugovornih obveza koje je isticao kao svoje prednosti u odnosu na druge ponuđače kod natječaja za dobivanje ovog posla. Tuženik da je tužitelja u svom dopisu od 18. svibnja 2016., upozorio na konstantno kašnjenje u izvođenju radova, činjenicu da je obveza preuzeta po sistemu "ključ u ruke" što podrazumijeva sve nepredviđene radove i viškove radova, da je obveza preuzeta sukladno preuzetoj dokumentaciji za nadmetanje. Tužitelj da je uz tužbu dostavio i završno izvješće glavnog nadzornog inženjera iz veljače 2017., gdje da je u točki XIII vidljivo kako nije bilo nikakvih izmjena u odnosu na građevinsku dozvolu, što znači da je tužitelj bio dužan sve izvoditi sukladno takvoj dozvoli i postojećim ispravama.

U odnosu na bankarsku garanciju i navode tužitelja da je ista naplaćena suprotno dobrim poslovnim običajima tuženik navodi da je ista naplaćena sukladno Ugovoru o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu, od 22. listopada 2015. Nikakve poslovne Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

5

običaje tužitelj posebno ne navodi, osim da iz primopredajnog zapisnika jasno stoji da je tuženik naznačio tužitelju da zadržava pravo naplate ugovorne kazne.

Stranke da su kroz osnovni ugovor i dodatak ugovoru odredile rok za dovršetak radova sa danom 31. srpnja 2016., radovi da su završeni 20. veljače 2017., dok je primopredaja objekta bila izvršena 10. svibnja 2017. Dodatni rok izvršenja nikada da nije ugovaran. Člankom 4. osnovnog ugovora stranke su ugovorile da u slučaju prekoračenja roka za dovršenje izgradnje i primopredaju građevine iz istog ugovora naručitelju, ovdje tuženiku, izvoditelj, ovdje tužitelj, se obvezuje platiti naručitelju, ovdje tuženiku, ugovornu kaznu u visini 2 promila od ukupne vrijednosti ugovorenih poslova za svaki kalendarski dan prekoračenja roka, s time da ukupni iznos ugovorne kazne ne može premašiti iznos od 10% sveukupne ugovorene vrijednosti radova iz čl.

2. Ugovora. U odnosu na ugovoreni rok te u odnosu na primopredaju građevine razvidno je da je prošlo više od 9 mjeseci, odnosno preko 270 dana. Obzirom da dva promila iznose oko 0,2% ugovorene cijene, onda je jasno da navedeno kašnjenje od 270 dana premašuje daleko više od maksimalno ugovorene kazne od 10%. U čl. 2. Ugovora stranke da su ugovorile ukupnu cijenu od 18.657.885,48 kn, a 10% od tog iznosa daje iznos od 1.865.788,55 kn, što je i predviđeno ugovorom, a koji iznos je i naplaćen po bankarskoj garanciji, a koji iznos ujedno da i predstavlja predmet spora u ovom parničnom postupku.

Člankom 17. osnovnog ugovora stranke da su ugovorile upravo bankarsku garanciju za uredno ispunjenje ugovornih obveza, što znači na vrijeme jer svakim kašnjenjem tuženik je imao ostalih dodatnih financijskih obveza poput zamjenskog smještaja djece u drugim prostorijama, slijedom čega da se u konkretnom slučaju ne radi o stjecanju bez osnove, kako to navodi tužitelj, već o stjecanje po osnovu ugovornih odredaba.

Slijedom navedenog, tuženik je predložio sudu da nakon provedenog dokaznog postupka odbije tužitelja s istaknutim tužbenim zahtjevom uz nalog da isti tuženiku nadoknadi trošak ovog parničnog postupka.

Tijekom postupka tužitelj je ustrajao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, te kod navoda iz podneska predanog na pripremnom ročištu održanom 17. travnja 2018. (list spisa 129 do 132), kojim podneskom se očitovao u bitnome na tuženikove navode iz odgovora na tužbu. Predmetni parnični postupak da je pokrenut radi neosnovane naplate iznosa od 1.865.788,55 kn tuženika od tužitelja, iako da nije izvršen konačni obračun za koji da je člankom 14. ugovoreno kako se obavlja nakon primopredaje izvedenih radova, koja primopredaja radova da je bila 10. svibnja 2017. Tuženik kao korisnik Garancije da je 26. srpnja 2017. podnio zahtjev za plaćanje po navedenoj garanciji za dobro izvršenje posla pozivom na toč. 3. Garancije odnosno isplatu temeljem garancije za dobro izvršenje posla, navodeći kako obveza tužitelja nije izvršena, a da iznos čije plaćanje tuženik zahtijeva nije drugačije plaćen izravno ili neizravno. Garancija za dobro izvršenje posla potpisom zapisnika o primopredaji izvedenih radova 10. svibnja 2017. da je prešla u garanciju za otklanjanje nedostataka u garantnom periodu, radi čega tuženik da nije imao pravo zahtijevati plaćanje prema toč. 3. predmetne Garancije. Zahtjev tuženika za naplatu bankovne garancije tužitelja drži preuranjenim, u suprotnosti s načelom savjesnosti i poštenja i u suprotnosti s dobrim poslovnim običajima, jer da je tuženik zatražio naplatu nakon primopredaje objekta, bez prethodne najave tužitelju i obrazloženja potraživanja, bez ostavljanja tužitelju mogućnosti da odgovori na zahtjev, slijedom čega drži da je tuženik utuženi novčani iznos stekao bez valjane osnove.

Istim podneskom tužitelj je predložio sudu i određivanje privremene mjere radi osiguranja naplate novčane tražbine u iznosu od 1.865.788,55 kn, a koju da ima prema tuženiku kao protivniku osiguranja na način da se istome zabrani raspolaganje sa novčanim sredstvima u iznosu od 1.865.788,55 kn, do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka, dok je na pripremnom ročištu održanom 6. srpnja 2018. uredio prijedlog za određivanje za osiguranje, i to u petitu privremene mjere, na način da prije riječi "zabranjuje" Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

Tužitelj je predložio da se u dokaznom postupku izvrši uvid u dokumentaciju priloženu u spisu, saslušaju stranke, te svjedoci Igor Stareka, Marko Dubraja i Zvonka Pezo i to na okolnost sklapanja Ugovora i izvođenja radova po predmetnom Ugovoru, na okolnost VTR radova i opravdanosti aktivacije bankovne garancije. Nadalje, tužitelj je predložio i provođenje građevinskog vještačenja prema Ugovoru o izvedenim radovima i to na okolnost osnovanosti i visine tražbine slijedom koje je naplaćen puni iznos bankovne garancije, na okolnost predvidivosti i opsega VTR radova, na okolnost opravdanosti produljenja rokova uslijed VTR, te na okolnost kvalitete izvršenih radova. Isti je također predložio i provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja na okolnost visine ugovorne kazne, kao i uviđaj na licu mjesta. Drugih dokaznih prijedloga nije imao.

Tuženik je tijekom postupka ostao kod navoda iz odgovora na tužbu, kao i kod navoda iz podneska od 29. lipnja 2018. (list spisa 337 do 338). Tužitelj da nije htio pristupiti konačnom obračunu. Svojim dopisom od 8. lipnja 2017., a koji dopis da je tužitelj uredno zaprimio 12. lipnja 2017., tuženik da je upozorio tužitelja, da je 10. svibnja 2017. izvršena primopredaja izvedenih radova, upozorio ga na odredbu čl. 14. Ugovora o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića od 22. listopada 2015., gdje je propisano da se konačni obračun mora dovršiti u roku od 10 dana od dana primopredaje. U istom dopisu tužitelj da je bio upozoren od strane tuženika na odredbu čl. 16. spomenutog Ugovora, kojom odredbom je propisano da ako jedna ugovorna strana bez opravdanog razloga odbije sudjelovati u konačnom obračunu ili odugovlači u izradi obračuna, druga ugovorna strana da može obaviti obračun i o tome obavijestiti ugovornu stranu koja odbija sudjelovanje. Tuženik smatra da je tužitelj bezrazložno odbio sudjelovati u konačnom obračunu u ugovorenom roku od 10 dana od izvršene primopredaje jer da je istome bilo u interesu odugovlačiti kako bi protekao rok za naplatu bankarske garancije. Tužitelj da je prekoračio rok za završetak radova za više od 270 dana, dok konačni obračun da nije bio uvjet za naplatu bankarske garancije jer da je ista podnesena zbog prekoračenja roka u dovršetku radova.

Tuženik je mišljenja da obzirom, da je tužitelj imao obvezu postupiti profesionalnom pažnjom, kao i da mu je sva dokumentacija prije zaključenja ugovora bila na raspolaganju te je potpisao pravni posao sa klauzulom "ključ u ruke", a koji dio ugovora nikada ni na koji način da nije stavljen van snage, niti je tužitelj tražio utvrđivanje poboynosti ili ništetnosti takvog pravnog posla, to da je jasno da su stranke upravo imale obvezu izvršiti ugovor u cijelosti kako su ga i potpisale. To što je tužitelj isticao manju cijenu i kraće rokove da bi prošao na natječaju da je rizik samog tužitelja te isti ne može pored klauzule sada tražiti nešto što da je u suprotnosti sa svrhom samog ugovora i sa pravnim značenjem klauzule "ključ u ruke".

Tuženik je predložio u dokaznom postupku da se izvrši uvid u dokumentaciju priloženu u spisu, kao i da se saslušaju svjedoci Zdravko Jurčec, Miroslav Vuković, Ane Šupraha, Marije Radoslavić i Željka Maržića na navode iz odgovora na tužbu, dok drugih dokaznih prijedloga tuženik nije imao.

Odredba čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje ZPP) propisuje da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji tužbeni zahtjev ili pobija navode protivnika.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju priloženu spisu, te su saslušani svjedoci Zvonko Pezo (list spisa 387 do 388), Marko Dubraja (list spisa 388

do 389), Ana Šupraha (list spisa 395 do 396), Marija Radoslavić (list spisa 396 do 398), Igor Starek (list spisa 398 do 400), Zdravko Jurčec (list spisa 406 do 407), Miroslav Vuković (list spisa 408 do 409), Željko Maržić (list spisa 420 do 421), te stranke i to zastupnika tužitelja po zakonu Marka Pezu (list spisa 421 do 423).
Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

7

Predmet spora je kondemnatorni zahtjev tužitelja kojim potražuje od tuženika novčani iznos od 1.865.788,55 kn s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 4. kolovoza 2017., pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je tuženik neosnovano aktivirao i naplatio se temeljem bankarske garancije, a koju garanciju mu je prethodno predao tužitelj sukladno Ugovoru o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu, kao jamstvo urednog ispunjenja ugovornih obveza i otklanjanja nedostataka u jamstvenom roku, slijedom čega isti od tuženika potražuje vraćanje naplaćenog novčanog iznosa jer da je isti stečen bez osnove.

Tuženik je u cijelosti osporio tužbeni zahtjev.

Među strankama nije sporno:

- da su 22. listopada 2015. zaključile Ugovor o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu i to tužitelj kao izvođač, a tuženik kao naručitelj radova,
- da se tužitelj kao izvoditelj radova obvezao s danom potpisivanja ugovora tuženiku kao naručitelju radova predati bankarsku garanciju u iznosu od 10% od ukupne vrijednosti ugovora s PDV-om, odnosno do visine od 1.865.788,55 kn, kao jamstvo urednog ispunjenja ugovornih obveza i otklanjanja nedostataka u jamstvenom roku (članak 17. Ugovora),
- da je tužitelj dopisom od 4. prosinca 2015. tuženiku sukladno Ugovoru, dostavio bankarsku garanciju Zagrebačke banke d.d., broj 1504008294 za dobro izvršenje poslova s prelaskom u garantni period od 3. prosinca 2015.,
- da su stranke zaključile I. Dodatak ugovora o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu, od 23. svibnja 2016., u kojem su prolongirale rok završetka radova na izgradnji dječjeg vrtića najkasnije do 31. srpnja 2016.,
- da je primopredaja izvedenih radova izvršena 10. svibnja 2017.,
- da je tuženik primio te aktivirao Bankarsku garanciju Zagrebačke banke d.d., broj 1504008294 koju mu je prethodno predao tužitelj tj. da je naplatio iznos od 1.865.788,55 kn temeljem iste.

Prema Zakona o obveznim odnosima pod stjecanjem bez osnove razumijeva se izvanugovorni obveznopravni odnos između stjecatelja koji je obvezan na povratak imovine ili ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi dijela imovine koju je stekao od osiromašenog bez pravne osnove u pravnom poslu, ili zakonu, ili odluci suda ili druge nadležne vlasti odnosno bez pravne osnove koja se nije ostvarila

ili je kasnije otpala, time da stjecanje nije poteklo od građanskog delikta, dok se pod prijelazom imovine razumijeva i stjecanje koristit izvršenom radnjom.

Odredbom čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 i 78/2015, nadalje ZOO) reguliran je institut stjecanja bez osnova.

Za nastanak izvan ugovornog obvezno pravnog odnosa stjecanja bez osnova moraju biti kumulativno ispunjenje slijedeće pretpostavke:

- povećanje imovine (obogaćenje) na jednoj strani koje se može sastojati u povećanju imovine, ali i u smanjenju gubitka, u uštedi troškova koje je umjesto obogaćenog učinio osiromašeni itd.,
- smanjenje imovine (osiromašenje) na drugoj strani,
- mora postojati uzročna veza između povećanja odnosno umanjenja imovine,
- stjecanje je bez osnova,
- činidba zbog koje se dogodila promjena u imovini ne smije biti štetna radnja u smislu građanskog delikta odnosno povrede ugovornog odnosa jer bi u tom slučaju nastala obveza odgovornosti za štetu.

Po mišljenju suda u ovoj pravnoj stvari nije sporno da je tuženik aktivirao bankarsku garanciju Zagrebačke banke d.d., broj 1504008294 za dobro izvršenje poslova s prelaskom u Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

8

garantni period od 3. prosinca 2015., a koju mu je prethodno dostavio tužitelj kao jamstvo urednog ispunjenja ugovornih obveza i otklanjanja nedostataka u jamstvenom roku, čime je tuženik stekao iznos od 1.865.788,55 kn tj. isti se za navedeni iznos obogatio, dok bi s druge strane tužitelj za navedeni iznos trebao biti osiromašen. Međutim, tužitelj tijekom postupka nije dokazao da je utuženi iznos podmirio izdavatelju bankarske garancije Zagrebačkoj banci d.d., Zagreb, iako je teret dokaza u tom pravcu bio na istome.

Nadalje, po mišljenju suda, pogrešan je stav tužitelja da bi tuženik bio u obvezi istome vratiti utuženi iznos jer da je isti naplatio bez valjane pravne osnove. Naime, pravna osnova naplate utuženog iznosa je bankarsku garanciju Zagrebačke banke d.d., broj 1504008294 od 3. prosinca 2015., koju je tužitelj izdao tuženiku temeljem pravnog posla i to Ugovora o izvođenju radova na izgradnji dječjeg vrtića u Pagu od 22. listopada 2015. Obzirom na navedeno, kao i na činjenicu da se ne radi ni o osnovi koja je kasnije otpala u pravcu da je Ugovor o izvođenju radova koji su zaključile stranke 22. listopada 2015. utvrđen ništetnim, za zaključiti je, da tužitelj nije dokazao iako je teret dokaza bio na istome sukladno odredbi čl. 219. st. 1. u svezi čl. 7. ZPP-a da su se kumulativno ispunile pretpostavke za nastanak izvanugovornog odnosa stjecanja bez osnova. Dakle, tuženik nije neosnovano stekao utuženi iznos, slijedom čega na strani istoga nije nastala obveza vraćanja navedenog tužitelju, zbog čega je tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci presude.

Za navesti je da iako je sud proveo dokaz saslušanjem svjedoka Zvonka Peze, Marka Dubraje, Ane Šupraha, Marije Radoslavić, Igor Stareka, Zdravko Jurčeca, Miroslava Vukovića, Željka Maržića i zastupnika tužitelja po zakonu Marka Peze, iskazi istih nisu

bili od utjecaja na odluku suda u ovoj pravnoj stvari. Također za navesti je, da je tužitelj tijekom postupka i to na ročištu glavne rasprave održane 13. lipnja 2019. odustao od izvođenja dokaza građevinskim i knjigovodstveno-financijskim vještačenjem.

U ODNOSU NA PRIJEDLOG ZA ODREĐIVANJE PRIVREMENE MJERE

Tužitelj je na ročištu glavne rasprave održane 17. travnja 2018. podnio prijedlog za određivanjem privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 1.865.788,55 kn, kojim prijedlog traži od suda da isti tuženiku kao protivniku osiguranja zabrani raspolagati sa novčanim sredstvima sa njegovog računa u iznosu od 1.865.788,55 kn do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka. U prijedlogu navodi da isti podnosi radi osiguranja naplate svoje novčane tražbine u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva odnosno radi sprečavanja nastanka mu nenadoknadive štete ukoliko tuženik postane nesposoban za plaćanje (list spisa 129 do 132).

Tuženik se podneskom od 21. lipnja 2018. (list spisa 351 do 352) očitovao na tužiteljev prijedlog za određivanjem privremene mjera radi osiguranja njegove novčane tražbina, navodeći u bitnome kako se u prijedlogu moraju navesti činjenice na kojima se temelji zahtjev za određivanje privremene mjere te predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrepljuju. Konkretni prijedlog tužitelja za osiguranje da ne sadrži sve ono što je zakonodavac propisao, a niti sadrži bilo kakve dokaze. Tužitelj da traži privremenu mjeru radi osiguranja novčane tražbine u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva. Međutim, to da nije razlog za određivanje privremene mjere jer da predlagatelj osiguranja ne može tražiti osiguranje neke buduće tražbine koja će eventualno nastati ako se tužbeni zahtjev prihvati. Drugi razlog koji tužitelj navodi je nastanak nenadoknadive štete na način da tuženik postane nesposoban za plaćanje. Međutim, tužitelj da gubi iz vida da se radi o jedinici lokalne samouprave, koja da ima različit status od pravnih osoba, slijedom čega da se nad istom ne može provesti stečajni postupak ili postupak likvidacije, a tuženik da nije objasnio na koji to način bi tuženik mogao postati nesposoban za plaćanje. U konkretnom slučaju predlagatelj osiguranja nije konkretizirao na temelju kojih mogućih postupaka protivnika osiguranja čini vjerojatnim postojanje opasnosti da bi protivnik osiguranja bez određivanja predložene Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

9

privremene mjere spriječio ili znatno otežao naplatu označene tražbine predlagatelja osiguranja.

Pretpostavke za određivanje privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine propisane su odredbom članka 344. st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/2012, 25/2013, 97/2014, 73/2017, u nastavku OZ), kojim člankom je propisano da se takva privremena mjera može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, opteretiti ili na drugi način njome raspolagati. Naglasiti je kako za određivanje privremene mjere moraju biti kumulativno ispunjene pretpostavke vezane uz postojanje tražbine i opasnosti da će bez takve mjere dužnik spriječiti ili znatno otežati naplatu potraživanja time što će svoju imovinu otuđiti ili opteretiti. Nadalje, stavkom 2. istog članka propisano je da predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz st. 2.

ovog članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

Po mišljenju suda predlagatelj osiguranja nije dokazao da su se kumulativno ispunile pretpostave iz citiranog čl. 344. st. 1. OZ tj. nije učinio vjerojatnim postojanje svoj tražbine, a niti opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, opteretiti ili na drugi način njome raspolagati.

Uzimajući u obzirom naprijed navedeno odlučeno je kao u točki I. izreke rješenja.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. ZPP, a u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/2014, 118/2014, 107/2015 nadalje Tarifa sukladno Tbr.48.toč.3. i Tbr.50. iste), vrijednošću predmeta spora koji iznosi 1.865.788,55 kn, te sukladno popisanom trošku tuženika (list spisa 424).

Tuženik je ukupno na ime troškova postupka zatražio iznos od 243.760,00 kn. Istome je kao osnovan priznat trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 23.325,00 kn sukladno Tbr.8/1 i Tbr.42. Tarife, za pristup na ukupno 6 ročišta (17.04.2018., 06.07.2018., 05.10.2018., 23.01.2019., 26.03.2019. i 13.06.2019.) svaki pristup u iznosu od 23.325,00 kn sukladno Tbr.9/1 i Tbr.42 Tarife, za sastav podneska od 26. lipnja 2018. (zaprimljen kod suda 29. lipnja 2018.) u iznosu od 625,00 kn sukladno Tbr.8/3 i Tbr.42 Tarife, za sastav odgovora na prijedlog za određivanje privremene mjere od 21. lipnja 2018. (zaprimljen kod suda 29. lipnja 2018.) u iznosu od 23.325,00 kn sukladno Tbr.11/1 i Tbr.42 Tarife, sastav podneska od 28. siječnja 2019. (zaprimljen kod suda 30. siječnja 2019.) u iznosu od 625,00 kn sukladno Tbr.8/3 i Tbr.42 Tarife, za pristup na ročište za objavu presude 30. kolovoza 2019. u iznosu od 625,00 kn sukladno Tbr.9/3 i Tbr.42. Tarife, što ukupno iznosi 188.475,00 kn, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke rješenja.

Tuženik je odbijen za zatraženi trošak postupka u iznosu od 55.285,00 kn, a koji iznos je sud cijenio kao neosnovan. Navedeno iz razloga jer istome nije priznao trošak preko dosuđenog iznosa, a za sastav podnesaka od 26. lipnja 2018. i od 28. siječnja 2019. jer je ocijenio da se radi o podnescima iz Tbr.8/3, a ne iz Tbr.8/1 Tarife, budući se istima tuženik očitovao na navode iz podneska tužitelja od 13. travnja 2018. i na tijek postupka. Tuženik je u odnosu na ova dva podneska odbijen za iznos od ukupno 45.400,00 kn. Tuženiku sud nadalje nije priznao sastav podneska od 5. listopada 2018. u iznosu od 625,00 kn jer je isti predao na ročištu glavne rasprave održane istog dana tj. 5. listopada 2018., slijedom čega je isti navode iz predmetnog podnesak mogao izdiktirati u ročišni zapisnik. Sud tuženiku nije priznao ni zatraženi trošak na ime sudske pristojbe za odgovor na prijedlog za određivanje privremene mjere u iznosu od 2.500,00 kn, jer nije dokazao da mu je navedeni trošak doista i nastao, kao što nije dokazao ni da su mu nastali troškovi na ime pristupa svjedokinja Ane Šupraha i Marije Radoslović na ročište glavne rasprave 23. siječnja 2019. za svaku u iznosu od 200,00 kn, za pristup svjedoka Zdravka Jurčeca na ročište glavne rasprave 26. ožujka 2019. u iznosu Poslovni broj: 2 P-226/2017-30

od 3.760,00 kn, te za pristup svjedoka Željka Maržića na ročište glavne rasprave održane 13. lipnja 2019. u iznosu od 100,00 kn, budući da tuženik do zaključenja glavne rasprave, (zaključena 13. lipnja 2019.), sudu nije dostavio dokaz da je navedenim svjedocima doista i isplatio navedene troškove pristupa na sud, a kako ga

je na to i obvezao sud rješenjima od 23. siječnja 2019., 26. ožujka 2019. i 13. lipnja 2019. Tuženiku sud nadalje nije priznao ni zatraženi trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu, budući da također nije dokazao da mu je isti nastao, a niti iz stanja spisa proizlazi da bi ga sud pozivao na plaćanje predmetne sudske pristojbe.

Uzimajući u obzir naprijed navedeno odlučeno je kao u točki III. izreke rješenja.

U Zadru 30. kolovoza 2019.

Sutkinja

Ana Markač

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 8 (osam) dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 (tri) primjerka. Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku, uz poziv za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, te za prijedlog i rješenje o određivanju privremene mjere, svaki u iznosu od 2.500,00 kn, tj. ukupno 5.000,00 kn,
2. tuženiku po punomoćnicima,
3. u spis.

Broj zapisa: **1788d-a09d6** Kontrolni broj: **05f29-86087-8c3cc** Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom: CN=ANA MARKAČ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/> unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta. Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta

--

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
BORIS GRGURIĆ I HRVOJE BIČANIĆ
Josipa bana Jelačića 8
HR-47300 OGULIN
Gsm: +385 (0) 98 674 902
Tel: +385 (0) 47 532 460
Fax + 385 (0) 47 532 460

E-mail: odvjetnik.boris.grguric@gmail.com
odvjetnik.bicanic.hrvoje@gmail.com

ODVJETNIK

voje Bićanić

IN: Ivana Bana Mazuranića 7
vjetnik.bicanicivoje@gmail.com
018 92200421809

AR

Masa: 443g
01 0C8F 8 04.12.19 14:03:21 21.60

R 23250 PAG
RF 37 355 767 1 HR

FINANCIJSKA AGENCIJA
POSREDOVANJE U PROMETU NEPOKRETNOSTI
POSREDOVANJE U PROMETU
POSREDOVANJE U PROMETU

18-12-2019

PREDSTAVLJENJE IMAJEBEL
PRIMANJE IZDROGA IOSTE

KLASA
UR BROJ

FINANCIJSKA AGENCIJA
ULICA GATA VUKOVIĆA 70
10000 ZAGREB